

Jozef Haninčík

Ja a môj dvojník

Rozmýšľam, a veru dosť často,
či takých, ako ja, je na svete nad sto.

No iste!
Čo by sme toľkí vo svete robili?
Zbytočne by si nás všetkých mýlili.

Jeden by sedel v škole, druhý doma leňošil,
ďalší by z plných síl s tým štvrtým v ringu zápasil.

Pýtam sa svojich rodičov:
„Či ozaj majú ľudia dvojníkov?“

Mám také malé podozrenie,
že v mojej izbe dvojník iste je.

Len čo si izbu upracem,
hračiek je znova plná zem.

Všetko si pekne odložím,
kto mi to zase preložil?

Stačím si asi naozaj sám,
veď hlavu plnú nápadov mám.

Chápem aj svojich rodičov,
že často nemajú na to slov.

Výmysly, nezbedy, aj čo je psina,
raz naučím ich aj svojho syna.